

гли има дерзость камъ Милордъ Артюра? та-ка ли презира мое-то защищеніе? Ахъ! не-благодарна-та негова дщера излжга и баща си. Това ново поруганіе побуждава мя да си го отмстят. Нека идиме да погубиме тья не-годни.

(отхожда)

Мил. Гдѣ отивашъ, Милордъ?

Бон. На царскій-атъ дворъ.

Мил. Не тя совѣтувамъ да идешъ.

Бон. Защо?

Мил. Защо-то ако работа-та на пицова ся узнае . . .

Бон. Иди, и тебе діаволь да вземе. Все ся согласятъ да мя разлютятъ. Вонъ, отъ себе си самъ. Ще ся обратятъ камъ най жесто-ко-то рѣшеніе.

СЦЕНА СЕДМАЯ.

Миледи Даври и Кавалерина Ернолдъ.

Мил. Чу ли го, свирѣпаго того че-ловѣка?

Ерн. Що говоришъ за пицова?

Мил. Сякашъ че не познавамъ все что ся случи въ градина-та?